

Jeg har mange ganger lurt på hva som påvirker meg til å male det jeg maler.

Maleriet «Brønn» ble til i Spania. Jeg reiste tidlig i juni til Barcelona. Det var kaldt og før jeg var fremme den timen det tar med buss til El Bruc, pøsregnet det. Jeg måtte ta av meg skoene for å vasse frem til porten til kunstnersenteret Can Serrat . Dagen etter reiste jeg til Barcelona for å kjøpe lerret og pigmenter, krukker med nydelig Fransk Rød og lys Cadmium og for å se arkitektur og kunst. Jeg gikk på utstillinger for å se favoritter som Julian Schnabel og Mark Rothko og nye utstillinger på MacBA. Tilbake i El Bruc gikk jeg på turer i landskapet rundt kunstnersenteret og ikke minst opp på Montserrat. Det var friskt og fuktig etter regnet. Jeg hadde spent opp flere lerret og begynt med to som jeg ikke fikk «kontakt» med før jeg begynte på dette. Så var jeg i en ordløs strøm hvor flater og linjer kom på. Innimellom luket jeg i bedene i hagen, lagde mat med de andre kunstnerne og hadde hyggelige samtaler. Jeg vekslet med å stå inne å male og å gå ut for å varme meg i sola. Det gikk dager og jeg malte innimellom på de to første bildene når jeg stod fast med dette. Så var det der. Det lyseblå og de mørke kontrastene. Den lette, frie, hvite linjen som løftet uttrykket. Det var ferdig. Jeg fikk assosiasjoner til en brønn. Naturen og været hadde nok påvirket meg uten at jeg kunne sette ord på hva det var. Det var mer en stemning som ga krav til visse grep med penselen. Gjennom å koble meg fra krav om å logisk utvikle noe ga jeg rom for sansene mine til å ta til meg opplevelsene som kom til meg. Det ble mer og mer tydelig for meg hva jeg skulle gjøre og jeg stolte på det uten å vite resultatet.

Maleri «Brønn», 130 x 100 cm, egg-olje-tempera på lerret.